

Članovi Hrvatskog društva biljne zaštite nagrađeni na 68. Savjetovanju biljne zaštite, Opatija, 3.-6. veljače 2026.

dr.sc. Elda Vitanović - zlatna medalja i povelja uz zlatnu medalju

Za neiscrpnu znatiželju i upornost u istraživanju i rješavanju problema u zaštiti bilja, predanost i odanost Hrvatskom društvu biljne zaštite i neizbrisiv trag u seminarima, tijelima Društva te prijateljski, nezamjenjiv odnos prema svim članovima Društva.

dr. sc. Adrijana Novak - srebrna medalja i povelja uz srebrnu medalju

Za sveukupan doprinos Seminarima biljne zaštite i radu Hrvatskog društva biljne zaštite, širenje stručnih znanja te neizmjeran doprinos razvoju i ugledu struke s posebnim naglaskom na postignute rezultate u fitopatologiji.

dipl. ing. Darko Pleskalt – brončana medalja i povelja uz brončanu medalju

Za dugogodišnju ustrajnost u spajanju šumara i agronoma u Hrvatskom društvu biljne zaštite i bezrezervnu potporu Društvu i seminarima u svakom pogledu i na svim razinama.

PRIZNANJE SA ZLATNOM MEDALJOM I POVELJOM ZA NEISCRPNU ZNATIŽELJU I UPORNOST U ISTRAŽIVANJU I RJEŠAVANJU PROBLEMA U ZAŠTITI BILJA, PREDANOST I ODANOST HRVATSKOM DRUŠTVU BILJNE ZAŠTITE I NEIZBRISIV TRAG U SEMINARIMA, TIJELIMA DRUŠTVA TE PRIJATELJSKI, NEZAMJENJIV ODNOS PREMA SVIM ČLANOVIMA DRUŠTVA

ELDA VITANOVIĆ

Da, uistinu ona je princeza, princeza sa snagom i voljom Xene ratnice, njezina riječ čini čuda i cijeli njezin život je negdje tu i negdje izvan planeta.

Rođena je jednog lijepog, vrućeg, srpanjskog dana u Splitu, jedinica, voljena i čuvana kao najdragocjeniji dragulj na dlanu ljubavi svoje obitelji, ali i svih oko sebe. S navršenih šest godina kreće u školu i ponovno kao netko poseban u 4. razredu počinje pohađati sate latinskog jezika. Osnovna škola, bezbrižno djetinjstvo i prva ljubav, ali ne Eldina, nego Petra Graše. Bio je mali Grašo zaljubljen u Eldu preko svojih malih ušiju, ali ne. Ta ljubav prerasta u jedno duboko i veliko prijateljstvo koje traje i danas.

Nakon završene osnovne, upisuje srednju kemijsku školu. I tada je već znala da želi biti znanstvenica. S obzirom na to da je rođena u liječničkoj obitelji, svi su vjerovali da će krenuti putem djeda i majke i biti ginekologinja. Ali, ponovno ne.

Ni princeze nisu uvijek sretno, pa tako ni Elda. Vrlo rano i naglo umire njezin otac, što je za nju bio velik šok i trauma. No feniks se rađa i nastavlja iz pepela dalje i dalje.

Slijedi iznenađenje za cijelu obitelj. Elda odlazi u Zagreb i upisuje Agronomski fakultet. Diplomirala je na vinarstvu i odmah se vratila u Split i počela raditi u maminoj ordinaciji kao medicinska sestra. Ali, ponovno ne, ne ostaje s mamom jer dobiva poziv za intervju u Institutu za jadranske kulture, odabrana je i dobiva posao. I tako počinje Eldina znanstvena karijera.

U Institutu na Zavodu za zaštitu bilja, koji je kasnije mijenjao imena, najprije je bila znanstvena novakinja. Sve se nakon toga mijenjalo, ali uz dvije osobe koje su duboko obilježile njezinu karijeru, pa i život, i ostale uz nju sve do umirovljenja. To su njezini Sonja i Miro, doktorica Sonja Kačić i doktor Miro Katalinić, kojima puno duguje i nikada ih neće zaboraviti, poglavito svoju Sonju koja se prema njoj odnosila kao druga majka. Uspinjala se Elda skalu po skalu od znanstvene novakinje, znanstvene suradnice, naslovne docentice, znanstvene savjetnice pa sve do pomoćnice ravnateljice, na kojoj je poziciji i danas.

Rekoh, nije bilo uvijek lako. Zamislite kako je nekome kome je u povjerenstvu za magistarski rad, a i u doktoratu, zajedno s blagom profesoricom Ivezić, mentorica profesorica Igrc Barčić.

Xena je i taj rat dobila.

Što je htjela, to je i ostvarila jer danas ima uistinu impresivnu znanstvenu karijeru. Tijekom dosadašnjeg radnog vijeka bila je na 9 usavršavanja: pet puta u Španjolskoj, jedanput u Nizozemskoj i tri puta u Sjedinjenim Američkim Državama na Sveučilištu Davis u Kaliforniji gdje je provela i jednu godinu na

Fulbrigtovoj stipendiji. Kao voditeljica ili suradnica sudjelovala je u 19 znanstvenih i 16 tehnološko stručnih domaćih i međunarodnih projekata. Članica je 10 Hrvatskih i međunarodnih udruga. Bila je voditeljica ili članica u 17 domaćih i međunarodnih organizacijskih odbora i znanstvenih vijeća brojnih kongresa i savjetovanja. Objavila je 27 znanstvenih radova u citiranim časopisima, osam radova u Zbornicima međunarodnih skupova i više od 50 stručnih radova. Napisala je jednu knjigu i nekoliko poglavlja u još dvije knjige.

Mentorica je petero doktora znanosti.

A Hrvatsko društvo biljne zaštite, od kada je ušla u struku, njezino je mirno more, njezina je luka u koju uvijek sretna uplovljava, njezin je dio srca i tako će i ostati. Članica je Društva već 26 godina, a članica Upravnog odbora 15 godina. Na proteklim skupovima održala je 22 izlaganja, bila član radnog predsjedništva više od 10 puta. Sudjelovala je na 15 stručnih ekskurzija te pomogla u organizaciji 2. Objavljivala je u časopisima Društva i recenzirala brojne radove. Na Eldu se može potpuno osloniti jer sve što joj je zadano bit će odrađeno na najvišoj profesionalnoj razini.

A život, život joj je prolazio kroz Scile i Haribde a ona je uvijek bila feniks. Izdizala bi se s dna i uvijek dolazila do najvećih visina. Najveće joj je postignuće u životu njezin jedina Toni, oslonac i snaga uvijek i u svemu.

Čovjek može sve, ako ima obitelj i istinske prave prijatelje. To Elda uistinu ima. Stamenu morskou hrid, mamu Đeni, svoje srce, sina Tonija, i konačno mirnu ljubavnu luku, Borisa. A što je obitelj bez najvažnijeg počasnog člana, ljubimca Paška, bez njega ne može.

Za sve što je dala i što će još dugo davati na svim poljima i razinama veliko joj hvala. Ova nagrada, iako skromna, imat će svoje mjesto u Eldinu velikom, iskrenom srcu.

Čestitamo!

prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić

**PRIZNANJE SA SREBRNOM MEDALJOM I POVELJOM ZA SVEUKUPAN
DOPRINOS SEMINARIMA I RADU HRVATSKOG DRUŠTVA BILJNE ZAŠTITE,
ŠIRENJE STRUČNIH ZNANJA TE NEIZMJERAN DOPRINOS RAZVOJU I UGLEDU
STRUKE S POSEBNIM NAGLASKOM NA POSTIGNUTE REZULTATE U
FITOPATOLOGIJI**

ADRIJANA NOVAK

Sve je počelo 27. srpnja 1976. u Zagrebu. Taj datum je bio presudan jer Adrijana i ljetu su jedno – dok zimu i hladnoću trpi samo ako baš mora! Tata Stjepan, a pogotovo mama Ivanka odmah su postavili visoka očekivanja pred Adrijanu, koja nije baš imala izbora, pa je osnovnu školu i gimnaziju završila kao odlikašica. U

tom periodu, jedino su bila bezbrižna ljeta na Murteru pod budnim okom bake Irene. Nakon toga je došlo vrijeme da se upiše fakultet. Samo je bilo pitanje koji?

Iako je obožavala ples, nažalost, karijera plesačice nije bila opcija. Tako se, pomalo misteriozno, odlučila za Agronomski fakultet u Zagrebu – smjer zaštita bilja i umjesto da je završila na pozornici, plesala je na poljoprivredi. Već tada se vidjelo da je pčela radilica – dok su drugi samo studirali, ona je stalno nešto radila.

Diplomirala je 2001. iz područja entomologije. U to vrijeme država je poticala zapošljavanje mladih u sklopu programa popularno nazvanoga „S faksa na posao“, pa je tako 2002. s još nekoliko mladih, perspektivnih diplomaca pojačala ekipu Zavoda za zaštitu bilja u poljoprivredi i šumarstvu Republike Hrvatske. Adrijana je radila sve – od postavljanja poljskih pokusa, ocjene dokumentacije sredstava za zaštitu bilja po jedinstvenim načelima do vođenja tečajeva za poljoprivredne ljekarne i izvještajno-prognoznih poslova.

Onda se dogodio preokret: iz entomologije prelazi u fitopatologiju, a naš dragi Slovenac Stane Gomboc odmah joj je nadjenuo nadimak Trulica! Magistrirala je 2008. na Agronomskom fakultetu u Zagrebu s fitopatološkom temom „Morfološke i epidemiološke karakteristike gljivice *Mycovellosiella fulva* (Cook) Arx, uzročnika baršunaste plijesni lista rajčice“ pod mentorstvom doc. dr. sc. Tihomira Miličevića.

Tada je već sve postalo još ozbiljnije, kako u njezinoj karijeri, tako i u državi koja je sve svoje snage usmjerila na pristupanje Europskoj uniji. Zavod za zaštitu bilja u poljoprivredi i šumarstvu RH, odradio je lavovski posao za ispunjavanje fitosanitarnih zahtjeva koje je Europska unija postavila pred Hrvatsku. Adrijana je bila jedna od ključnih osoba u svim tim pripremama, pa je tako bila i član pregovaračkog poglavlja 12 za sigurnost hrane, veterinu i fitosanitarnu politiku. Prošla je brojne specijalizacije u eminentnim ustanovama u Nizozemskoj, Italiji, Mađarskoj, UK-u i SAD-u.

Ubrzo nakon što je magistrirala, postala je rukovoditeljica Odjela za biljno zdravlje. Za doktorsku disertaciju odabrala je temu „Karakterizacija patotipova gljivice *Passalora fulva* (Cooke) U. Braun & Crous, uzročnika baršunaste plijesni lista rajčice u Hrvatskoj“ koju je uspješno obranila 2012. na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku pod mentorstvom prof. dr. sc. Draženke Jurković. Kao što je prošli put nakon završena magisterija postala rukovoditeljicom Odjela biljnog zdravlja, nakon obranjena doktorata postaje predstojnicom cijelog Zavoda koji tada već posluje u sklopu Hrvatskog centra za poljoprivredu, hranu i selo. Adrijana je jednostavno lebdjela po tom golemom prostoru od 2000 m², između svih ureda i sedam laboratorija! U jednom džepu fiksni telefon, u drugom mobitel, a ispred nje užareno računalo! Zove ministarstvo, zovu kolege s terena, zovu inspektori..... To je bio čisti multitasking koji uspješno može odraditi žena koja dobro poznaje poslove Zavoda. Dobro ih je poznavala zato što je radila gotovo sve vrste poslova u njemu, a, vjerujte mi, mnogo ih je! Mogu reći da je Adrijana svoj zadatak shvatila vrlo ozbiljno. Vodila je instituciju sa stoljetnom tradicijom, koja je 32 godine bila sastavni dio Agronomskog fakulteta u Zagrebu zaista s neizmjereno puno entuzijazma i poštovanja.

Kako Adrijana uvijek sve radi na svoj način, u skladu s pjesmom „*Mi smo totalno drukčiji od drugih*“, nakon nekoliko rukovodećih pozicija, 2017. vraća se u fitopatološki laboratorij, u dijagnostiku, biljno zdravlje i znanstvena istraživanja. Tada zapravo počinje njezin pravi uzlet u struku i znanost.

Vodila je mnoge programe i surađivala na brojnim programima posebnih nadzora, izvještajno-prognoznim poslovima i raznim projektima. Uvodila je sustav kvalitete i akreditaciju u Laboratorij za mikologiju, nalazila nove patogene za Hrvatsku, izradila brojne radne upute, usavršila molekularne dijagnostičke metode, ispitala rezistentnost biljnih patogena, izrađivala smjernice za Europsku agenciju za poljoprivredu i hranu (EFSA) te sudjelovala u radu tijela Europske i mediteranske organizacije za zaštitu bilja (EPPO). Svoje znanje stečeno u Zavodu za zaštitu bilja primijenila je i kao konzultant u fitosanitarnom području na nekoliko međunarodnih projekata financiranih od Europske komisije, Svjetske banke te Njemačke vlade u zemljama kao što su Turska, Srbija, Crna Gora, Kosovo i Uzbekistan.

Objavila je 50 stručnih i znanstvenih radova te izlagala na otprilike isto toliko skupova, kongresa i radionica. Iako je članica Hrvatskog društva biljne zaštite

(HDBZ), još od 2003. godine najaktivnija je u posljednjih osam godina. U jednom mandatu bila je i predsjednica nadzornog odbora Hrvatskog društva biljne zaštite. Na seminarima biljne zaštite bila je autor i koautor na 27 izlaganja, od čega je osobno prezentirala njih 12. Sudjelovala je i u šest radnih predsjedništava.

Njezine su dvije najveće ljubavi kći Tara i sin Robert koje je uspjela podići uz sve svoje profesionalne obveze. Ljubavi ne nedostaje ni za predivnu mješanku Lunu, a u sjećanju ostaje i ljepotan Viski. Osim što je vrhunska profesionalka, Adrijana je i iznimna kolegica i prijateljica. Skromna je i nenametljiva, a istodobno susretljiva i velikodušna u razmijeni i prijenosu znanja i iskustva. Njezina spremnost na stručnu suradnju u svakom trenutku dala je, i još uvijek daje, velik doprinos hrvatskoj zaštiti bilja, ali i zaštiti bilja čak na azijskom kontinentu!

Adrijana može biti inspiracija, izvor snage i motivacija svima onima koji su strastveni zaljubljenici u zaštitu bilja, osobito u fitopatologiju i fitopatološku dijagnostiku! Zajedno s nekim kolegama priprema nam nešto jako vrijedno i veliko, samo je to još tajna!

Stoga mogu reći da sam neizmjereno ponosna što mi je pripala čast uručiti priznanje sa srebrnom plaketom ZA SVEUKUPAN DOPRINOS SEMINARIMA I RADU HRVATSKOG DRUŠTVA BILJNE ZAŠTITE, ŠIRENJE STRUČNIH ZNANJA TE NEIZMJERAN DOPRINOS RAZVOJU I UGLEDU STRUKE S POSEBNIM NAGLASKOM NA POSTIGNUTE REZULTATE U FITOPATOLOGIJI svojoj dugogodišnjoj kolegici i prijateljici velika srca i zvonka osmijeha, dr. sc. Adrijani Novak! Čestitam!

dr. sc. Tatjana Masten Milek

**PRIZNANJE SA BRONČANOM MEDALJOM I POVELJOM ZA DUGOGODIŠNJU
USTRAJNOST U SPAJANJU ŠUMARA I AGRONOMA U HRVATSKOM DRUŠTVU
BILJNE ZAŠTITE I BEZREZERVNU POTPORU DRUŠTVU I SEMINARIMA U
SVAKOM POGLEDU I NA SVIM RAZINAMA**

DARKO PLESKALT

Darko Pleskalt šumarski je stručnjak s 29 godina radnoga staža na poslovima gospodarenja, uzgajanja i zaštite šuma od požara, prije svega provođenjem preventivnih aktivnosti. Stručnjak je za problematiku zaštite šuma od biljnih bolesti i štetnika te za poznavanje zdravstvenog stanja šuma u Republici Hrvatskoj.

Rođen je u Bjelovaru. Nakon osnovne škole, upisao je srednju školu matematičko-informatičkog smjera koju završava 1988. godine. Diplomirao je 1996. godine na tadašnjem Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a nakon

toga odradio je pripravnički staž u u poduzeću „Hrvatske šume“ d. o. o. u Upravi šuma podružnica Koprivnica, u šumarijama Đurđevac i Križevci, te u Odjelu za uređivanje šuma.

Nakon pripravničkog staža dobiva posao revirnika u šumariji Križevci i na tom radnom mjestu radi do kraja 2002. godine. Njegov je predan rad u struci prepoznat te je 2003. godine imenovan pomoćnikom upravitelja šumarije Križevci, šumarije s dugom tradicijom u kojoj Darko uživa u poslu inženjera na terenu svladavajući izazove šumarske struke.

Godine 2010. posao u struci nastavlja u Direkciji poduzeća Hrvatske šume d. o. o. Zagreb u Službi za ekologiju i zaštitu šuma na radnome mjestu stručnog suradnika za zaštitu šuma koje obnaša do danas. Opstanak ideje očuvanja vedre i zelene budućnosti šumskih ekosustava Hrvatske osnovni su pokretač njegova svakodnevnog rada. Svoje stručno iskustvo Darko prenosi i na nove generacije studenata šumarstva kao povremeni gostujući predavač na Fakultetu šumarstva i drvne tehnologije na predmetu „Zaštita šuma“. Mladi, visokoobrazovani, motivirani i vrsni stručnjaci zasigurno su jamstvo napretka, razvoja i prosperiteta struke jer bez njih nijedna struka, pa tako ni šumarska, nema perspektivu, odnosno svijetlu budućnost.

Predan rad u struci omogućio mu je da 2014. godine bude imenovan članom nekoliko Povjerenstava Ministarstva unutarnjih poslova za izradu pravnih akata

.....

kojima su regulirane aktivnosti zaštite šuma od požara. Sudjelovao je i u provođenju nekoliko znanstveno-stručnih projekata iz zaštite od štetnika i biljnih bolesti, zaštite šumskog sjemena, borbe s korovima i invazivnim vrstama te zaštite od šumskih glodavaca. Njegovom zaslugom unaprijeđena je i obogaćena suradnja šumara i agronoma u raznim institucijama. Svojim radom uspostavio je partnerski odnos svih dionika povezanih sa zaštitom bilja, te jača svijest javnosti o važnosti toga područja u šumarskoj i agronomskoj struci.

Od 2013. godine do danas redovit je sudionik Seminara biljne zaštite na kojima je prezentirao samostalno ili u koautorstvu 17 aktualnih tema iz područja zaštite šuma, a godinama je bio i moderator šumarske sekcije. Njegov je prijedlog bio osnivanje, a potom i utemeljenje Šumarske sekcije unutar Hrvatskog društva biljne zaštite, kojoj je bio prvi predsjednik. Darko Pleskalt, kao izniman šumarski stručnjak, itekako zaslužuje da mu se uruči godišnja nagrada Hrvatskog društva biljne zaštite.

prof. dr. sc. Josip Margaletić